

GUVERNUL

HOTĂRÎRE Nr. 95
din 05.02.2009

**pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea
Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008**

Publicat : 17.02.2009 în Monitorul Oficial Nr. 34-36 art Nr : 138

În temeiul art. 24 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 143-144, art. 587), Guvernul HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă:

Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale, conform anexei nr. 1;

Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a comitetului pentru securitate și sănătate în muncă, conform anexei nr. 2.

2. Controlul asupra executării prezentei hotărâri se pune în sarcina Ministerului Economiei și Comerțului.

Prim-ministru

Zinaida GRECEANÎI

Contrasemnează:

**Prim-viceprim-ministru,
ministrul economiei și comerțului**

Igor Dodon

Nr. 95. Chișinău, 5 februarie 2009.

Anexa nr.1

la Hotărîrea Guvernului nr.95

din 5 februarie 2009

REGULAMENT

**privind modul de organizare a activităților de protecție a
lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale**

Capitolul I

Dispoziții generale

1. Prezentul Regulament stabilește cerințele minime pentru activitățile de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale.

2. În sensul prezentului Regulament, termenii și expresiile utilizate au următoarele semnificații:

conducător al locului de muncă – persoană competentă, desemnată de angajator să îndrume și să supravegheze activitatea la un loc de muncă, în sarcina căreia este pusă și îndeplinirea dispozițiilor legale privind securitatea și sănătatea în muncă;

evaluarea riscurilor profesionale – activitate prin care se determină dimensiunea abaterii sistemului de muncă de la starea ideală în care este exclusă orice posibilitate de accidentare sau îmbolnăvire profesională;

instrucțiuni de securitate și sănătate în muncă – act juridic, emis de unitate, care cuprinde dispoziții prin a căror respectare de către lucrător se urmărește eliminarea comportamentului accidentogen al acestuia;

instruire în domeniul securității și sănătății în muncă – ansamblu de activități cu caracter didactic prin care se însușesc, se transmit și se verifică cunoștințele în scopul formării deprinderilor de securitate și sănătate în muncă;

pericol grav și imediat de accidentare – situație concretă, reală și actuală careia îi lipsește doar prilejul declanșator pentru a se produce un accident de muncă în orice moment;

post de lucru – cea mai simplă subdiviziune organizatorică a unui loc de muncă;

serviciu intern de protecție și prevenire – compartiment distinct, aflat în subordinea directă a angajatorului, pentru efectuarea activităților de protecție și prevenire;

zonă cu risc profesional grav și specific – zonă din cadrul unității în care au fost identificate riscuri ce pot genera accidente de muncă sau boli profesionale cu consecințe grave și ireversibile (invaliditate sau decesul lucrătorului).

Capitolul II

Organizarea activităților de protecție și prevenire

3. Organizarea activităților de protecție și prevenire este realizată de către angajator, în următoarele modalități:

1) prin asumarea de către angajator, în condițiile articolului 11 alineatul (10) din Legea securității și sănătății în muncă, a atribuțiilor lucrătorului desemnat;

2) prin desemnarea unuia sau a mai multor lucrători pentru a desfășura activitățile de protecție și prevenire;

3) prin înființarea unui serviciu intern de protecție și prevenire;

4) prin apelarea la servicii externe de protecție și prevenire.

4. Activitățile de protecție și prevenire desfășurate în cadrul unității prin modalitățile prevăzute la punctul 3 din prezentul Regulament sînt următoarele:

1) evaluarea riscurilor profesionale;

2) elaborarea și revizuirea periodică a planului de protecție și prevenire, precum și asigurarea îndeplinirii acestuia;

3) stabilirea atribuțiilor și responsabilităților în domeniul securității și sănătății în muncă ce revin lucrătorilor;

4) verificarea cunoașterii și aplicării de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de protecție și prevenire, precum și a atribuțiilor și responsabilităților ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă;

5) asigurarea unității cu materialele necesare informării și instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă: cărți, broșuri, ghiduri, afișe, filme etc.;

6) amenajarea și dotarea cabinetului și/sau locurilor speciale de securitate și sănătate în muncă;

7) elaborarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, ținînd seama de particularitățile activităților desfășurate și ale locurilor de muncă/posturilor de lucru;

8) asigurarea fiecărui lucrător cu instrucțiuni de securitate și sănătate în muncă, inclusiv cu instrucțiuni privind acordarea primului ajutor în caz de accidentare în muncă;

9) asigurarea informării și instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă;

10) verificarea cunoașterii și aplicării de către lucrători a informațiilor și instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă;

11) asigurarea întocmirii planului de acțiune în caz de pericol grav și imediat;

12) evidența zonelor cu risc ridicat și specific;

13) stabilirea zonelor care necesită semnalizare de securitate și sănătate în muncă, precum și a tipului de semnalizare;

14) monitorizarea funcționării instalațiilor de ventilare, dispozitivelor de protecție, aparaturii

de măsură și control;

15) verificarea stării de funcționare a sistemelor de siguranță și de semnalizare în caz de avarie;

16) stabilirea necesarului de dotare a lucrătorilor cu echipament individual de protecție;

17) asigurarea întreținerii, utilizării și depozitării adecvate a echipamentelor individuale de protecție;

18) asigurarea comunicării, cercetării și raportării corecte și în termenele stabilite a accidentelor de muncă;

19) asigurarea locurilor de muncă cu truse medicale pentru acordarea primului ajutor în caz de accidentare în muncă;

20) asigurarea realizării măsurilor dispuse de către inspectorii de muncă cu prilejul vizitelor de control în unitate și al cercetării accidentelor de muncă;

21) colaborarea cu lucrătorii și/sau cu reprezentanții acestora, cu serviciile externe de protecție și prevenire în vederea coordonării măsurilor de protecție și prevenire;

22) colaborarea cu lucrătorii desemnați/serviciile interne/serviciile externe ai/ale altor angajatori în situația în care mai mulți angajatori își desfășoară activitatea în același loc de muncă;

23) aplicarea de stimulente și sancțiuni disciplinare lucrătorilor, conform criteriului îndeplinirii atribuțiilor în domeniul securității și sănătății în muncă;

24) întocmirea documentației și rapoartelor prevăzute de reglementările privind securitatea și sănătatea în muncă.

5. Angajatorul poate efectua activitățile respective de protecție și prevenire, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1) activitățile economice desfășurate în cadrul unității nu sînt dintre cele prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul Regulament;

2) în unitate se desfășoară activități economice fără pericole de accidentare sau de îmbolnăvire profesională;

3) angajatorul își desfășoară activitatea profesională în unitate în mod efectiv și cu regularitate;

4) angajatorul îndeplinește cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzătoare nivelului doi, conform dispozițiilor punctelor 37-40 din prezentul Regulament.

6. În cazul în care nu sînt îndeplinite condițiile prevăzute la punctul 5 din prezentul Regulament, angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători, conform prevederilor punctelor 10-14, sau poate organiza serviciul intern de protecție și prevenire, conform prevederilor punctelor 15-24 din prezentul Regulament, sau să apeleze, concomitent sau alternativ, la unul sau mai multe servicii externe.

7. În cazul în care sînt îndeplinite condițiile prevăzute la punctul 5 din prezentul Regulament, dar angajatorul nu efectuează în totalitate activitățile de protecție și prevenire, pentru activitățile pe care nu le realizează angajatorul trebuie să apeleze la unul sau mai multe servicii externe.

8. Cu referință la unitățile care desfășoară activități dintre cele prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul Regulament, angajatorul este obligat să organizeze serviciul intern de protecție și prevenire.

9. În cazul în care lucrătorii desemnați și/sau serviciul intern de protecție și prevenire nu dispun de capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de protecție și prevenire, angajatorul este obligat să apeleze la unul sau mai multe servicii externe.

Capitolul III

Lucrătorii desemnați

10. Desemnarea nominală a lucrătorului (lucrătorilor) pentru a se ocupa de activitățile de protecție și prevenire se face prin decizia angajatorului.

11. Angajatorul va stabili activitățile de protecție și prevenire pe care lucrătorul desemnat, dispunând de competență, timp necesar și mijloace adecvate, urmează să le efectueze.

12. Pentru a putea să desfășoare activitățile de protecție și prevenire, lucrătorul desemnat trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului doi, conform prevederilor punctelor 37-40 din prezentul Regulament.

13. Angajatorul va stabili numărul de lucrători desemnați, în funcție de mărimea unității și/sau riscurile la care sînt expuși lucrătorii, precum și de distribuția acestora în cadrul unității.

14. Angajatorul trebuie să asigure lucrătorii desemnați cu mijloace adecvate și să le acorde timpul necesar pentru a-și desfășura activitățile de protecție și prevenire.

Capitolul IV

Organizarea serviciului intern de protecție și prevenire

15. Serviciul intern de protecție și prevenire se organizează în subordinea directă a angajatorului ca un compartiment distinct.

16. Angajatorul va stabili structura serviciului intern de protecție și prevenire în funcție de mărimea unității și/sau de riscurile la care sînt expuși lucrătorii, precum și de distribuția acestora în cadrul unității.

17. Angajatorul va consemna în regulamentul serviciului intern de protecție și prevenire activitățile de protecție și prevenire, care vor fi desfășurate de către serviciul intern de protecție și prevenire.

18. Serviciul intern de protecție și prevenire trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzătoare nivelului doi, conform prevederilor punctelor 37-40 din prezentul Regulament.

19. În cadrul serviciului intern de protecție și prevenire pot activa și alți lucrători pentru desfășurarea activităților auxiliare.

20. Lucrătorii din cadrul serviciului intern de protecție și prevenire trebuie să desfășoare numai activități de protecție și prevenire și, cel mult, activități conexe, cum ar fi prevenirea și stingerea incendiilor și protecția mediului.

21. Angajatorul trebuie să asigure serviciul intern de protecție și prevenire cu mijloacele materiale și umane necesare pentru ca să-și poată desfășura activitățile respective de protecție și prevenire.

22. Pentru ocuparea funcțiilor în cadrul serviciului intern de protecție și prevenire angajatorul va asigura condiții egale atât pentru femei, cât și pentru bărbați.

23. În cazul în care angajatorul își desfășoară activitatea în mai multe locuri de muncă dispersate teritorial, serviciul de protecție și prevenire trebuie să fie organizat astfel încît să se asigure în mod corespunzător desfășurarea activităților de protecție și prevenire.

24. În situația în care activitatea de protecție și prevenire este desfășurată de mai multe servicii interne, acestea vor acționa coordonat pentru a asigura eficiența acestei activități.

Capitolul V

Organizarea serviciului extern de protecție și prevenire

25. Serviciul extern de protecție și prevenire asigură, pe bază de contract, activitățile de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale.

26. Dacă angajatorul apelează la serviciul extern de protecție și prevenire, acesta trebuie să aibă acces la toate informațiile necesare desfășurării activității de protecție și prevenire.

27. Serviciul extern de protecție și prevenire trebuie să dispună de lucrători cu capacitate profesională adecvată și de mijloacele materiale necesare pentru a-și desfășura activitatea.

28. Serviciul extern de protecție și prevenire trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului doi, conform prevederilor punctelor 37-40 din prezentul Regulament.

29. În cadrul serviciului extern de protecție și prevenire pot activa și alți lucrători pentru

desfășurarea activităților auxiliare.

30. Contractul încheiat între angajator și serviciul extern de protecție și prevenire trebuie să cuprindă activitățile de protecție și prevenire care vor fi desfășurate de către serviciul în cauză.

Capitolul VI

Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi

31. Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă sînt aleși de către și dintre lucrătorii din unitate.

32. În calitate de reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă vor fi aleși atît femei, cît și bărbați.

33. Numărul reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă, care se aleg, se stabilește în funcție de numărul total al lucrătorilor din unitate, conform dispozițiilor punctului 9 din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a comitetului pentru securitate și sănătate în muncă (anexa nr.2 la prezenta hotărîre).

34. Lucrătorii comunică în scris angajatorului numărul, numele și prenumele reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă.

35. Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzătoare cel puțin nivelului unu, conform prevederilor punctelor 37 – 40 din prezentul Regulament.

36. Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă sînt consultați și participă, în conformitate cu articolul 15 din Legea securității și sănătății în muncă, și pot desfășura următoarele activități:

- 1) colaborează cu angajatorul pentru îmbunătățirea condițiilor de securitate și sănătate în muncă;
- 2) însoțesc echipa sau persoana care efectuează evaluarea riscurilor;
- 3) ajută lucrătorii să conștientizeze necesitatea aplicării măsurilor de securitate și sănătate în muncă;
- 4) aduc la cunoștința angajatorului sau comitetului pentru securitate și sănătate în muncă propunerile lucrătorilor referitoare la îmbunătățirea condițiilor de muncă;
- 5) urmăresc realizarea măsurilor din planul de protecție și prevenire;
- 6) informează inspectoratul teritorial de muncă asupra nerespectării dispozițiilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă.

Capitolul VII

Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă

37. Pregătirea în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde două niveluri: nivelul unu și nivelul doi.

38. Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă sînt:

- 1) pentru nivelul întâi:
 - a) studii liceale;
 - b) absolvirea cursului de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă cu conținut minim, conform celui prevăzut în anexa nr. 2 la prezentul Regulament;
- 2) pentru nivelul doi:
 - a) studii superioare sau medii tehnice;
 - b) absolvirea cursului de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 3 la prezentul Regulament.

39. Nivelurile de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă se atestă prin documentul de absolvire a instituției respective de învățămînt și a cursului de instruire.

40. Cursurile de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, prevăzute la punctul 38 din prezentul Regulament, se realizează de către servicii externe de protecție și prevenire.

Capitolul VIII

Evaluarea riscurilor profesionale

41. Evaluarea riscurilor profesionale se efectuează prin orice metodă însușită de evaluatori și se finalizează cu propunerea măsurilor de prevenire a riscurilor profesionale.

42. Rezultatele evaluării riscurilor profesionale vor fi consemnate într-o fișă de evaluare a riscurilor profesionale, care va cuprinde informațiile specificate în metoda de evaluare aplicată.

Capitolul IX

Elaborarea planului de protecție și prevenire

43. Conform dispozițiilor articolului 13 litera f) din Legea securității și sănătății în muncă, angajatorul trebuie să întocmească, acolo unde natura și gradul de risc profesional o necesită, un plan anual de protecție și prevenire, care va fi revizuit ori de câte ori intervin modificări ale condițiilor de muncă, respectiv apariția unor riscuri noi.

44. În urma evaluării riscurilor profesionale pentru fiecare loc de muncă/post de lucru se stabilesc măsuri de protecție și prevenire (de natură tehnică, igienico-sanitară, organizatorică și de altă natură), necesare pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor, precum și resursele umane și materiale necesare realizării lor, care vor fi incluse în planul anual de protecție și prevenire, conform anexei nr.4 la prezentul Regulament.

45. Măsurile de protecție și prevenire vor fi formulate astfel încât să se asigure egalitatea între femei și bărbați în ceea ce privește securitatea și sănătatea lor la locul de muncă.

46. Planul de protecție și prevenire se elaborează cu consultarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților lor sau a comitetului pentru securitate și sănătate în muncă, după caz.

Capitolul X

Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă

Secțiunea 1

Dispoziții generale

47. Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se efectuează din mijloacele unității, în timpul programului de lucru, în interiorul sau în afara unității.

48. Perioada în care se desfășoară instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă este considerată timp de muncă.

49. Angajatorul va asigura condiții egale atât pentru femei, cât și pentru bărbați în cadrul instruirii în domeniul securității și sănătății în muncă.

50. Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde următoarele faze:

1) instruirea la angajare:

a) instruirea introductiv-generală;

b) instruirea la locul de muncă;

2) instruirea periodică.

51. Fiecare angajator are obligația să asigure baza materială corespunzătoare unei instruirii adecvate.

52. Durata fiecărei faze de instruire depinde de specificul activității economice și de riscurile profesionale, precum și de activitățile de protecție și prevenire la nivelul unității, care va fi nu mai mică de 1 oră.

53. Rezultatul instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează, în mod obligatoriu, în Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, conform anexei nr. 5 la prezentul Regulament, care se va păstra de către conducătorul locului de muncă.

54. După finalizarea instruirii, Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se semnează de către lucrătorul instruit și de către persoana care a efectuat instruirea și a verificat cunoștințele.

55. Pentru lucrătorii altor unități, care desfășoară activități pe bază de contract de prestări

servicii în unitatea unui alt angajator, angajatorul beneficiar de servicii va asigura instruirea lucrătorilor privind activitățile specifice unității respective, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă și măsurile de protecție și prevenire la nivelul unității, care se va consemna în Fișa colectivă de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, conform anexei nr. 6 la prezentul Regulament.

56. Fișa colectivă de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se întocmește în două exemplare, dintre care un exemplar se va păstra de către angajator/lucrătorul desemnat/serviciu intern de prevenire și protecție, care a efectuat instruirea, iar un exemplar – de către angajatorul lucrătorilor instruiți.

57. Inspectorii de muncă, în timpul controlului aplicării actelor normative de securitate și sănătate în muncă, vor fi însoțiți de către un reprezentant desemnat de către angajator, fără a se întocmi Fișa colectivă de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă.

Secțiunea a 2-a

Instruirea introductiv-generală

58. Instruirea introductiv-generală cuprinde:

- 1) toate persoanele care solicită angajarea în câmpul muncii;
- 2) stagiarilor și ucenicii.

59. Scopul instruirii introductiv-generale este de a informa despre activitățile specifice unității respective, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și despre măsurile de protecție și prevenire la nivelul unității.

60. Instruirea introductiv-generală se efectuează de către:

- 1) angajatorul care și-a asumat atribuțiile lucrătorului desemnat;
- 2) lucrătorul desemnat;
- 3) un lucrător al serviciului intern de protecție și prevenire;
- 4) serviciul extern de protecție și prevenire.

61. Instruirea introductiv-generală va cuprinde cel puțin următoarele:

- 1) actele normative naționale de securitate și sănătate în muncă;
- 2) consecințele posibile ale necunoașterii și nerespectării actelor normative de securitate și sănătate în muncă;
- 3) riscurile profesionale specifice unității;
- 4) măsurile la nivelul unității privind stingerea incendiilor, evacuarea lucrătorilor în cazul unui pericol grav și imediat și acordarea primului ajutor în caz de accidentare în muncă.

62. Instruirea introductiv-generală se va finaliza cu verificarea cunoștințelor înșușite de cei instruiți, care se va efectua de către lucrătorul desemnat/lucrătorul serviciului intern de protecție și prevenire/lucrătorul serviciului extern de protecție și prevenire.

63. Lucrătorul desemnat/lucrătorul serviciului intern de protecție și prevenire/lucrătorul serviciului extern de protecție și prevenire, în raport cu rezultatul verificării cunoștințelor, face propuneri angajatorului referitor la angajarea sau neangajarea persoanelor respective.

Secțiunea a 3-a

Instruirea la locul de muncă

64. Instruirea muncitorilor la locul de muncă se efectuează de către conducătorul locului de muncă pe baza informațiilor și instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, după instruirea introductiv-generală. Scopul instruirii la locul de muncă este prezentarea riscurilor profesionale, precum și măsurile de protecție și prevenire la nivelul fiecărui loc de muncă și/sau post de lucru.

65. Instruirea la locul de muncă va cuprinde cel puțin următoarele:

- 1) informațiile privind riscurile profesionale specifice locului de muncă și/sau postului de lucru;
- 2) dispozițiile instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă elaborate pentru locul de muncă și/sau postul de lucru;
- 3) măsurile la nivelul locului de muncă și/sau postului de lucru privind stingerea incendiilor și

evacuarea lucrătorilor în cazul unui pericol grav și imediat;

4) dispozițiile instrucțiunilor privind acordarea primului ajutor în caz de accidentare în muncă;

5) demonstrații practice privind lucrul pe care muncitorul îl va desfășura, precum și exerciții practice privind utilizarea echipamentului individual de protecție, mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor în caz de accidentare în muncă.

66. Muncitorul va fi admis la lucrul de sine stătător numai după verificarea cunoștințelor lui de către conducătorul locului de muncă și consemnarea acestui fapt în Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă.

Secțiunea a 4-a

Instruirea periodică

67. Instruirea periodică a muncitorilor se efectuează de către conducătorul locului de muncă pe baza informațiilor și instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, avînd drept scop reîmprospătarea și actualizarea cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.

68. Intervalul dintre două instruirii periodice va fi stabilit de angajator, în funcție de condițiile locului de muncă și/sau ale postului de lucru, care nu va fi mai mare de 6 luni.

69. Instruirea periodică se efectuează și în următoarele cazuri:

1) cînd muncitorul a lipsit de la lucru peste 30 de zile calendaristice;

2) cînd au fost operate modificări în instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă;

3) în urma încălcării de către muncitor a instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă;

4) la reluarea activității după accidentul de muncă suferit de către muncitor;

5) la executarea unor lucrări ocazionale sau speciale, care nu fac parte din procesul de muncă obișnuit al muncitorului;

6) la lichidarea consecințelor avariilor, calamităților naturale etc.;

7) la efectuarea lucrărilor pentru care se perfectează un bon de lucru – permis;

8) la introducerea unui nou echipament de lucru sau a unor modificări ale echipamentului de lucru existent;

9) la introducerea oricărei tehnologii noi sau a unor proceduri noi de lucru;

10) la modificarea tehnologiilor existente sau procedurilor de lucru;

11) la schimbarea locului de muncă, postului de lucru sau a lucrului în cadrul unității.

70. Muncitorul va putea să-și continue lucrul de sine stătător numai după verificarea cunoștințelor lui de către conducătorul locului de muncă și consemnarea acestui fapt în Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă.

Secțiunea a 5-a

Cursurile de instruire

71. În conformitate cu articolul 17 alineatul (7) din Legea securității și sănătății în muncă, instruirea conducătorilor unităților, conducătorilor locurilor de muncă, specialiștilor, lucrătorilor desemnați și reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă se efectuează îndată după numirea lor în funcțiile respective și, periodic, cel puțin o dată în 24 luni, la cursuri de instruire realizate de servicii externe de protecție și prevenire.

72. Conducătorii unităților care nu și-au asumat atribuțiile lucrătorilor desemnați, conducătorii locurilor de muncă, specialiștii și reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă vor urma cursul de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta hotărîre.

73. Conducătorii unităților care și-au asumat atribuțiile lucrătorilor desemnați și lucrătorii desemnați vor urma cursul de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 3 la prezentul Regulament.

74. Cursurile de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se vor finaliza cu verificarea cunoștințelor însușite, rezultatele cărora se vor consemna într-un proces-verbal, care se va păstra la serviciul extern de protecție și prevenire, cel puțin 24 luni de la data absolvirii

cursului de instruire.

75. Absolvirea cursurilor de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se va atesta prin certificate de absolvire eliberate de serviciile externe de protecție și prevenire.

Capitolul XI

Elaborarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă

76. Instrucțiunile se elaborează pentru toate ocupațiile și lucrările desfășurate în unitate, ținând seama de particularitățile acestora și ale locurilor de muncă/posturilor de lucru, și se perfectează conform anexei nr. 7 la prezentul Regulament.

77. Textul instrucțiunilor se va constitui din cerințe laconice, distincte, care vor exclude interpretări diverse. Cerințele instrucțiunilor vor fi expuse în consecutivitate conformă desfășurării procesului de muncă și vor fi formulate pe baza actelor normative de securitate și sănătate în muncă, instrucțiunilor de utilizare a echipamentelor de lucru și a echipamentelor de protecție emise de producător, precum și pe baza documentației tehnologice.

78. Instrucțiunile vor fi reexamineate în următoarele cazuri:

- 1) la apariția unor noi acte normative de securitate și sănătate în muncă;
- 2) la modificarea procesului tehnologic, schimbarea condițiilor de lucru, utilizarea echipamentelor de lucru noi;
- 3) la apariția unor situații de avarie sau în urma unui accident de muncă produs din cauza imperfecțiunii instrucțiunilor.

79. Instrucțiunile se înregistrează într-un registru, conform anexei nr. 8 la prezentul Regulament, se multiplică într-un număr necesar și se acordă muncitorilor.

Capitolul XII

Constatarea stării de pericol grav și imediat de accidentare

și aplicarea măsurilor de securitate ce se impun

80. Starea de pericol grav și imediat de accidentare poate fi constatată de către orice lucrător din unitate, lucrător al serviciului extern de protecție și prevenire cu care unitatea a încheiat contract, precum și de către inspectorul de muncă.

81. La constatarea stării de pericol grav și imediat de accidentare se vor lua imediat următoarele măsuri de securitate:

- 1) oprirea echipamentului de lucru și/sau activității;
- 2) evacuarea lucrătorilor din zona periculoasă;
- 3) anunțarea serviciilor specializate;
- 4) anunțarea conducătorilor ierarhic superiori;
- 5) eliminarea cauzelor care au condus la apariția stării de pericol grav și imediat.

82. În vederea realizării măsurilor prevăzute la punctul 81:

cu referință la cele specificate la subpunctul 1), angajatorul va desemna în prealabil lucrătorii care trebuie să oprească echipamentele de lucru și va asigura instruirea acestora;

cu referință la cele specificate la subpunctul 2), angajatorul în prealabil:

- a) va întocmi planul de evacuare a lucrătorilor;
- b) va afișa planul de evacuare a lucrătorilor la un loc vizibil;
- c) va instrui lucrătorii în vederea aplicării planului de evacuare a lucrătorilor și va verifica modul în care și-au însușit cunoștințele;

cu referință la cele specificate la subpunctul 3), angajatorul în prealabil:

a) va desemna lucrătorii care trebuie să contacteze serviciile specializate și să îi instruiască în acest sens;

- b) va asigura mijloacele de comunicare necesare contactării serviciilor specializate;

cu referință la cele specificate la subpunctul 4), angajatorul în prealabil trebuie să stabilească modul operativ de anunțare la nivel ierarhic superior;

cu referință la cele specificate la subpunctul 5), angajatorul în prealabil:

- a) va desemna lucrătorii care au capacitatea necesară să elimine starea de pericol grav și

imediat, să asigure instruirea și dotarea lor cu mijloace tehnice necesare intervenției;

b) va stabili serviciile specializate care pot interveni.

83. Angajatorul trebuie să stabilească măsurile de securitate prevăzute la punctul 81 din prezentul Regulament, ținând seama de natura activităților, numărul de lucrători, organizarea teritorială a activității și de prezența altor persoane în afară celor implicate direct în procesul muncii.

Capitolul XIII

Evidența zonelor cu risc profesional grav și specific

84. Evidența zonelor cu risc profesional grav și specific, prevăzută la art. 13 lit. n) din Legea securității și sănătății în muncă, se va ține într-o Fișă care va cuprinde cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr. 9 la prezentul Regulament.

85. Angajatorul trebuie să aducă la cunoștința conducătorilor locurilor de muncă și lucrătorilor care își desfășoară activitatea în zonele cu risc profesional grav și specific măsurile de prevenire stabilite în urma evaluării riscurilor.

86. Acțiunile pentru realizarea măsurilor de prevenire, stabilite în urma evaluării riscurilor profesionale pentru zonele cu risc profesional grav și specific, constituie o prioritate în elaborarea planului de protecție și prevenire.

Anexa nr. 1

la Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale

LISTA

activităților economice desfășurate în cadrul unității

1. Industria extractivă.
2. Energia electrică și termică, gaze și apă.
3. Construcții.
4. Industria prelucrătoare.
5. Transporturi și comunicații.
6. Activități cu risc potențial de expunere la radiații ionizante.
7. Activități cu risc potențial de expunere la agenți toxici.
8. Activități în care sînt implicate substanțe periculoase.
9. Activități cu risc de expunere la agenți biologici

Anexa nr. 2

la Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale

CONȚINUTUL MINIM

al cursului de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzător nivelului întîi de pregătire

1. Actele normative de securitate și sănătate în muncă.
2. Răspunderea pentru încălcarea actelor normative de securitate și sănătate în muncă.
3. Noțiuni generale despre factorii de risc profesional.
4. Noțiuni generale despre evaluarea riscurilor profesionale.
5. Acordarea primului ajutor în caz de accidentare în muncă.

Durata cursului de instruire va fi de cel puțin 8 ore.

Anexa nr. 3

la Regulamentul privind modul de organizare
a activităților de protecție a lucrătorilor la
locul de muncă și prevenire a riscurilor
profesionale

CONȚINUTUL MINIM

al cursului de instruire în domeniul securității și sănătății

în muncă corespunzător nivelului doi de pregătire

1. Actele normative de securitate și sănătate în muncă.
2. Răspunderea pentru încălcarea actelor normative de securitate și sănătate în muncă.
3. Organizarea și desfășurarea activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale.
4. Factorii de risc profesional.
5. Metodele de evaluare a riscurilor profesionale.
6. Prevenirea riscurilor profesionale.
7. Acordarea primului ajutor în caz de accidentare în muncă.

Durata cursului de instruire va fi de cel puțin 40 ore.

Anexa nr. 4

la Regulamentul privind modul de organizare
a activităților de protecție a lucrătorilor la
locul de muncă și prevenire a riscurilor
profesionale

anexa nr.4

Anexa nr. 5

la Regulamentul privind modul de organizare
a activităților de protecție a lucrătorilor la
locul de muncă și prevenire a riscurilor
profesionale

anexa nr.5

Anexa nr. 6

la Regulamentul privind modul de organizare
a activităților de protecție a lucrătorilor la

locul de muncă și prevenire a riscurilor
profesionale
anexa nr.6

Anexa nr. 7
la Regulamentul privind modul de organizare
a activităților de protecție a lucrătorilor la
locul de muncă și prevenire a riscurilor
profesionale
anexa nr.7

Anexa nr. 8
la Regulamentul privind modul de organizare
a activităților de protecție a lucrătorilor la
locul de muncă și prevenire a riscurilor
profesionale
anexa nr.8

Anexa nr. 9
la Regulamentul privind modul de organizare
a activităților de protecție a lucrătorilor la
locul de muncă și prevenire a riscurilor
profesionale
anexa nr.9

Anexa nr. 2

la Hotărârea Guvernului nr.95
din 5 februarie 2009

REGULAMENTUL-CADRU
de organizare și funcționare a comitetului
pentru securitate și sănătate în muncă
Capitolul I

Organizarea comitetului pentru securitate și sănătate în muncă

1. Comitetul pentru securitate și sănătate în muncă (în continuare - comitet) asigură colaborarea angajatorului și lucrătorilor în vederea indentificării măsurilor privind asigurarea securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă.

2. Comitetul se constituie la inițiativa oricărei dintre părți, pe principiul de paritate, din reprezentanți ai angajatorului și reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă.

3. În cazul în care unitatea are subdiviziuni dispersate teritorial, se pot înființa mai multe comitete.

4. Comitetul se constituie și în cazul activităților care se desfășoară temporar, cu o durată mai mare de 3 luni.

5. Lucrătorul desemnat sau reprezentantul serviciului intern de protecție și prevenire este secretar al comitetului.

6. Membrii comitetului vor fi desemnați pe un termen de 2 ani.

7. În cazul în care vreun membru se retrage din comitet, acesta va fi înlocuit printr-un alt reprezentant al părții respective.

8. Modalitatea de desemnare a reprezentanților angajatorului și lucrătorilor în comitet va fi stabilită prin contractul colectiv de muncă sau regulamentul intern al unității.

9. Reprezentanții angajatorului și lucrătorilor în comitet vor fi desemnați după cum urmează:

a) de la 5 la 50 de lucrători – câte 1 reprezentant;

b) de la 51 la 100 de lucrători – câte 2 reprezentanți;

c) de la 101 la 500 de lucrători – câte 3 reprezentanți;

e) de la 501 la 1.000 de lucrători – câte 4 reprezentanți;

f) de la 1.001 la 2.000 de lucrători – câte 5 reprezentanți;

g) de la 2.001 la 3.000 de lucrători – câte 6 reprezentanți;

h) de la 3.001 la 4.000 de lucrători – câte 7 reprezentanți;

i) peste 4.000 de lucrători – câte 8 reprezentanți.

10. Pentru o reflectare mai largă în deciziile comitetului a punctelor de vedere, a experienței și cunoștințelor femeilor și bărbaților ce lucrează, în componența acestuia vor fi desemnați atât femei, cât și bărbați.

11. Angajatorul are obligația să acorde fiecărui reprezentant al lucrătorilor în comitet timpul necesar exercitării atribuțiilor de membru în comitet. Timpul destinat acestei activități va fi considerat timp de muncă și va fi de cel puțin:

a) 2 ore pe lună în unitățile cu un efectiv de până la 100 de lucrători;

b) 5 ore pe lună în unitățile cu un efectiv între 101 și 300 de lucrători;

c) 10 ore pe lună în unitățile cu un efectiv între 301 și 500 de lucrători;

d) 15 ore pe lună în unitățile cu un efectiv între 501 și 1500 de lucrători;

e) 20 de ore pe lună în unitățile cu un efectiv de peste 1500 lucrători.

12. Instruirea necesară exercitării atribuțiilor de membru în comitet trebuie să se realizeze în timpul programului de lucru și din mijloacele financiare ale unității.

13. Angajatorul sau reprezentantul său legal este președinte al comitetului.

14. Componența nominală a comitetului se stabilește prin decizia scrisă a președintelui acestuia, care se aduce la cunoștința tuturor lucrătorilor.

15. Membrii comitetului, în cazul unei activități nesatisfăcătoare, pot fi rechemati, de către părțile pe care le reprezintă, până la expirarea mandatului, și înlocuiți cu alți membri.

16. La întrunirile comitetului vor fi convocați să participe lucrătorii desemnați/reprezentanții serviciului intern de protecție și prevenire și, în cazul în care angajatorul a contractat unul sau mai multe servicii externe de protecție și prevenire, reprezentanții acestora.

17. La întrunirile comitetului pot fi invitați să participe inspectorii de muncă.

Capitolul II

Funcționarea comitetului

18. Comitetul își desfășoară activitatea în baza regulamentului de funcționare propriu, aprobat de președintele comitetului.

19. Angajatorul are obligația să asigure întrunirea comitetului cel puțin o dată pe trimestru și ori de câte ori este necesar.

20. Ordinea de zi a fiecărei întruniri a comitetului este stabilită de către președinte și este transmisă membrilor comitetului și, după caz, serviciului extern de protecție și prevenire, cu cel puțin 5 zile înaintea datei stabilite pentru întrunire.

21. Secretarul comitetului convoacă în scris membrii comitetului cu cel puțin 5 zile înainte de

data întrunirii, indicînd locul, data și ora întrunirii.

22. La finele fiecărei întruniri secretarul comitetului întocmește un proces-verbal care va fi semnat de către membrii prezenți.

23. Comitetul este legal întrunit dacă sînt prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor.

24. Comitetul ia decizii cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor prezenți.

25. Secretarul comitetului va afișa la un loc vizibil copiile procesului-verbal întocmit.

Capitolul III

Atribuțiile comitetului

26. Comitetul are următoarele atribuții de bază:

1) examinează și face propuneri privind planul de protecție și prevenire;

2) monitorizează realizarea planului de protecție și prevenire, inclusiv alocarea mijloacelor necesare realizării măsurilor stipulate în plan;

3) examinează chestiuni privind introducerea de noi tehnologii, alegerea echipamentelor de lucru, luînd în considerare eventualele consecințe asupra securității și sănătății în muncă, și face propuneri în cazul constatării anumitor deficiențe;

4) examinează chestiuni privind alegerea, cumpărarea, întreținerea și utilizarea echipamentelor de lucru, a echipamentelor de protecție colectivă și individuală;

5) analizează modul de îndeplinire a atribuțiilor ce revin serviciului extern de protecție și prevenire;

6) propune măsuri de amenajare a locurilor de muncă, ținînd seama de prezența femeilor și bărbaților, grupurilor sensibile la riscuri specifice;

7) examinează cererile formulate de lucrători privind condițiile de muncă și modul în care își îndeplinesc atribuțiile lucrătorii desemnați;

8) urmărește modul în care se aplică și se respectă actele normative de securitate și sănătate în muncă, măsurile dispuse de inspectorul de muncă, precum și modul în care este asigurată egalitatea între femei și bărbați, în ceea ce privește securitatea și sănătatea lor la locul de muncă;

9) examinează propunerile lucrătorilor privind prevenirea riscurilor profesionale, precum și privind îmbunătățirea condițiilor de muncă, și propune introducerea acestora în planul de protecție și prevenire;

10) analizează cauzele producerii accidentelor de muncă și poate propune măsuri de prevenire a acestora;

11) efectuează verificări proprii privind aplicarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, întocmind în acest sens rapoarte în scris;

12) examinează raportul scris, prezentat comitetului de către conducătorul unității cel puțin o dată pe an, cu privire la situația securității și sănătății în muncă, la acțiunile care au fost întreprinse și la eficiența acestora în anul încheiat, precum și propunerile pentru planul de protecție și prevenire ce urmează a fi realizat în anul următor.

Capitolul IV

Drepturile membrilor comitetului

27. Membrii comitetului sînt în drept:

1) să aibă acces liber la toate locurile de muncă/posturile de lucru;

2) să solicite și să primească de la angajator informații despre situația securității și sănătății în muncă;

3) să ia în dezbateri, în ședințele comitetului, rapoartele angajatorului despre îndeplinirea obligațiilor acestuia în domeniul securității și sănătății în muncă;

4) să facă propuneri la elaborarea planului de protecție și prevenire;

5) să solicite angajatorului sancționarea disciplinară a lucrătorilor care încalcă dispozițiile actelor legislative și normative de securitate și sănătate în muncă;

6) să propună stimularea lucrătorilor pentru participare în activități de securitate și sănătate în

muncă;

7) să sesizeze inspectoratul teritorial de muncă și sindicatul respectiv despre încălcările actelor legislative și normative de securitate și sănătate în muncă, comise de către angajator sau de alte persoane cu funcții de răspundere.

Capitolul V

Obligațiile angajatorului referitoare la comitet

28. Angajatorul trebuie să furnizeze comitetului toate informațiile necesare, pentru ca membrii acestuia să-și poată da avizul în cunoștință de cauză.

29. Angajatorul trebuie să prezinte comitetului, cel puțin o dată pe an, un raport scris care va cuprinde situația securității și sănătății în muncă, acțiunile care au fost întreprinse și eficiența acestora în anul încheiat, precum și propunerile pentru planul de protecție și prevenire ce urmează a fi realizate în anul următor.

30. Angajatorul trebuie să supună analizei comitetului documentația referitoare la caracteristicile echipamentelor de lucru, ale echipamentelor de protecție colectivă și individuală, în vederea selecționării echipamentelor optime.

31. Angajatorul trebuie să informeze comitetul cu privire la evaluarea riscurilor profesionale, măsurile de protecție și prevenire atât la nivel de unitate, cât și la nivel de loc de muncă și tipuri de posturi de lucru, de acordare a primului ajutor în caz de accidentare în muncă, de prevenire și stingere a incendiilor și evacuare a lucrătorilor în cazul unui pericol grav și imediat.

32. Angajatorul comunică comitetului punctul său de vedere sau al serviciului intern de protecție și prevenire/serviciului extern de protecție și prevenire asupra plîngerilor lucrătorilor privind condițiile de muncă.

33. În cazul în care angajatorul nu ia în considerare propunerile comitetului, acesta trebuie să motiveze decizia sa în fața comitetului. Motivația va fi consemnată în procesul-verbal al întrunirii comitetului.